

2025/2323

14.11.2025

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2025/2323

z dnia 11 listopada 2025 r.

na podstawie art. 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1351

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1351 z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie zarządzania azylem i migracją, zmiany rozporządzeń (UE) 2021/1147 i (UE) 2021/1060 oraz uchylenia rozporządzenia (UE) nr 604/2013 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2024/1351 Komisja co roku ustala, które państwa członkowskie znajdują się pod presją migracyjną, są narażone na ryzyko presji migracyjnej lub stoją w obliczu znaczącej sytuacji migracyjnej. Do dnia 15 października 2025 r., a następnie co roku, Komisja przyjmuje europejskie roczne sprawozdanie dotyczące azylu i migracji oraz przyjmuje decyzję wskazującą te państwa członkowskie.
- (2) W celu ustalenia, czy dane państwo członkowskie znajduje się pod presją migracyjną, jest narażone na ryzyko presji migracyjnej lub stoi w obliczu znaczącej sytuacji migracyjnej, Komisja przeprowadziła ocenę na podstawie europejskiego rocznego sprawozdania dotyczącego azylu i migracji ⁽²⁾ oraz elementów wymienionych w art. 9 i 10 tego rozporządzenia. Na potrzeby tej oceny Komisja opracowała metodykę, w której uwzględniony zostaje fakt, iż presja wiąże się z nałożeniem na dane państwo członkowskie obowiązków o nieproporcjonalnym wymiarze w porównaniu z ogólną sytuacją migracyjną w Unii. Metodyka ta została szczegółowo omówiona z państwami członkowskimi. Dla określenia, jakie obowiązki mają wymiar nieproporcjonalny, metodyka przewiduje porównanie sytuacji każdego państwa członkowskiego z ogólną sytuacją w Unii ⁽³⁾.
- (3) Celem zidentyfikowania państw członkowskich znajdujących się pod presją migracyjną oraz państw członkowskich narażonych na ryzyko presji migracyjnej zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2024/1351 oraz zgodnie z definicją „presji migracyjnej” zawartą w art. 2 pkt 24 tego rozporządzenia, w ocenie uwzględniono 12-miesięczny okres, od 1 lipca 2024 r. do 30 czerwca 2025 r. W myśl definicji „znaczącej sytuacji migracyjnej” zawartej w art. 2 pkt 25 rozporządzenia (UE) 2024/1351, w celu uwzględnienia skumulowanego efektu obecnych i poprzednich rocznych przybyć obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców, w ocenie znaczącej sytuacji migracyjnej uwzględniono okres od 1 lipca 2020 r. do 30 czerwca 2025 r.
- (4) W okresie sprawozdawczym od 1 lipca 2024 r. do 30 czerwca 2025 r. liczba przypadków nielegalnego przekraczania granic zewnętrznych Unii zmniejszyła się o 35 %, co pokazuje, że ogólna sytuacja migracyjna w Unii nadal się poprawia. Stabilna tendencja spadkowa, obserwowana od 2024 r., dotyczy również wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej i nieuregulowanych wtórnych przepływów (spadek odpowiednio o 21 % i 25 %).
- (5) W okresie sprawozdawczym od 1 lipca 2024 r. do 30 czerwca 2025 r., na podstawie europejskiego rocznego sprawozdania dotyczącego azylu i migracji oraz elementów wymienionych w art. 9 i 10 rozporządzenia (UE) 2024/1351, po zagregowaniu wszystkich istotnych danych i informacji ilościowych i jakościowych oraz ocenieniu ich w odniesieniu do ogólnej sytuacji w Unii, w ocenie stwierdzono, że pod presją migracyjną znajduje się Grecja i Cypr. W ocenie stwierdzono również, że pod presją migracyjną znajdują się Włochy i Hiszpania, ze względu na dużą liczbę przybywających osób w wyniku powtarzającego się sprowadzania na ląd będącego następstwem operacji poszukiwawczo-ratowniczych.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1351 z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie zarządzania azylem i migracją, zmiany rozporządzeń (UE) 2021/1147 i (UE) 2021/1060 oraz uchylenia rozporządzenia (UE) nr 604/2013 (Dz.U. L, 2024/1351, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1351/oj>).

⁽²⁾ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady – Europejskie roczne sprawozdanie dotyczące azylu i migracji (2025 r.), COM(2025)795.

⁽³⁾ SWD (2025)792, „Metodologia do celów decyzji wykonawczej Komisji na podstawie art. 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1351”.

- (6) W okresie sprawozdawczym od 1 lipca 2024 r. do 30 czerwca 2025 r. tendencje w Grecji, jeżeli chodzi o rozwój sytuacji, pozostały zasadniczo stabilne w porównaniu z poprzednim 12-miesięcznym okresem. Kraj ten znalazł się jednak w obliczu obowiązków nieproporcjonalnych w stosunku do ogólnej sytuacji w Unii, w szczególności ze względu na liczbę przypadków nielegalnego przekraczania granic i wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej. Grecja odnotowała największą liczbę przypadków nielegalnego przekroczenia granicy w stosunku do jej produktu krajowego brutto (PKB) i liczby ludności. W Grecji złożono również liczbę wniosków największą w całej Unii pod względem PKB i liczby ludności. Grecja była też na pierwszym miejscu, jeżeli chodzi o decyzje o udzieleniu ochrony międzynarodowej oraz na drugim miejscu, jeżeli chodzi o wydawanie nakazów opuszczenia terytorium Grecji; jednak w analizowanym okresie możliwe było przeprowadzenie jedynie niewielkiego odsetka powrotów.
- (7) Sytuacja w zakresie migracji i azylu na Cyprze poprawiła się w okresie sprawozdawczym od 1 lipca 2024 r. do 30 czerwca 2025 r. w porównaniu z poprzednim okresem, jednak kraj ten nadal borykał się z problemami związanymi z nieproporcjonalnymi obowiązkami w stosunku do ogólnej sytuacji w Unii, w szczególności z powodu nielegalnego przekraczania granic, wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej i rejestracji do celów tymczasowej ochrony. Pomimo znacznego spadku liczby przypadków nielegalnego przekraczania granic liczba przybywających osób stanowi obciążenie dla cypryjskiego systemu azylowego i migracyjnego w stosunku do jego PKB i liczby ludności. W analizowanym okresie liczba wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej złożona w Cyprze była w ujęciu względnym druga pod względem wielkości; kraj ten zarejestrował też znaczną liczbę nowych osób do celów tymczasowej ochrony w porównaniu z jego PKB i liczbą ludności. Co więcej, liczba obywateli państw trzecich, którym nakazano wyjazd, utrzymywała się wprawdzie na stałym poziomie, jednak w porównaniu z poprzednim okresem odesłano w następstwie nakazu opuszczenia dwukrotnie więcej obywateli w porównaniu z poprzednim okresem.
- (8) We Włoszech w okresie sprawozdawczym od 1 lipca 2024 r. do 30 czerwca 2025 r. sprowadzono na ląd, w następstwie operacji poszukiwawczo-ratowniczych, dużą liczbę osób. Udział i bezwzględna liczba osób przybywających w wyniku powtarzających się sprowadzeń na ląd w następstwie operacji poszukiwawczo-ratowniczych były tak wysokie, że stworzyły nieproporcjonalne obowiązki w porównaniu z ogólną sytuacją w Unii. Na Włochy przypadało około 40 % łącznej liczby osób sprowadzonych na ląd w Unii.
- (9) W okresie sprawozdawczym od 1 lipca 2024 r. do 30 czerwca 2025 r. Hiszpania stanęła w obliczu dużej liczby przybyć w wyniku powtarzających się sprowadzeń na ląd w następstwie operacji poszukiwawczo-ratowniczych; liczba ta była tak wysoka, że stworzyła nieproporcjonalne obowiązki w porównaniu z ogólną sytuacją w Unii. Na Hiszpanię przypadało ponadto około 40 % łącznej liczby osób sprowadzonych na ląd w Unii.
- (10) Stwierdzono, że w okresie sprawozdawczym od 1 lipca 2024 r. do 30 czerwca 2025 r., na podstawie ustaleń europejskiego rocznego sprawozdania dotyczącego azylu i migracji oraz elementów wymienionych w art. 9 i 10 rozporządzenia (UE) 2024/1351, po uwzględnieniu wszystkich istotnych danych i informacji ilościowych i jakościowych oraz ocenie ich w odniesieniu do ogólnej sytuacji w Unii, Belgia, Bułgaria, Niemcy, Estonia, Irlandia, Francja, Chorwacja, Łotwa, Litwa, Niderlandy, Polska i Finlandia są narażone na ryzyko presji migracyjnej.
- (11) Bułgaria i Chorwacja, jako państwa członkowskie pierwszego wjazdu do Unii, nadal były szczególnie narażone na wahania liczby osób o nieuregulowanym statusie przybywających szlakiem zachodniobałkańskim i szlakiem wschodnioróżdziennomorskim. Znaczny wzrost liczby osób o nieuregulowanym statusie przybywających w ciągu roku może spowodować, że na krajowe systemy migracyjne i azylowe, które już teraz są obciążone, zostaną nałożone nieproporcjonalne obowiązki. W okresie sprawozdawczym od 1 lipca 2024 r. do 30 czerwca 2025 r. Bułgaria odnotowała wprawdzie spadek liczby wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej w porównaniu z poprzednim okresem, jednak w dalszym ciągu rejestrowała znaczną liczbę wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, z czego jedna piąta to wnioski składane przez małoletnich bez opieki. W efekcie Bułgaria jest drugim państwem członkowskim w ujęciu względnym w Unii, w którym większość przyjmowanych wniosków jest składana przez małoletnich bez opieki. Bułgaria odnotowała ponadto niezmiennie wysoką liczbę rejestracji w celu uzyskania tymczasowej ochrony w stosunku do udziału PKB i liczby ludności. W okresie sprawozdawczym od 1 lipca 2024 r. do 30 czerwca 2025 r. Chorwacja miała do czynienia z licznymi przypadkami nielegalnego przekraczania granicy i odmowy wjazdu, rejestrując 76 % wszystkich osób przybywających szlakiem zachodniobałkańskim, co stanowi drugą pod względem wielkości liczbę przypadków nielegalnego przekroczenia granicy na poziomie Unii w stosunku do PKB i liczby ludności, oraz odnotowując najwyższą liczbę odmów wjazdu do Unii w ujęciu względnym.
- (12) Szereg państw członkowskich odnotowało dużą liczbę nieuregulowanych wtórnych przepływów, co wywierało szczególną presję na ich systemy azylowe, migracyjne i przyjmowania. W odpowiedzi na problemy związane z takimi nieuregulowanymi wtórnymi przepływami uznaje się możliwość zastosowania w takich przypadkach kompensacji odpowiedzialności w ramach wkładów solidarnościowych. W okresie sprawozdawczym od 1 lipca 2024 r. do 30 czerwca 2025 r. Niemcy zarejestrowały bardzo wysoką liczbę przypadków niedozwolonego wtórnego przemieszczania się osób ubiegających się o ochronę międzynarodową w obrębie Unii, czego skutkiem była wysoka liczba wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej. Miało to duży wpływ na system azylowy i system przyjmowania Niemiec; sytuację dodatkowo skomplikował fakt, że Niemcy przyjęły nie tylko najwyższą

liczbę beneficjentów tymczasowej ochrony w UE, ale także zarejestrowały w ciągu ostatnich dziesięciu lat bardzo wysoką liczbę wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej. Również Francja odnotowała bardzo wysoką liczbę przypadków niedozwolonego przemieszczania się osób ubiegających się o ochronę międzynarodową w obrębie Unii i znalazła się w obliczu rosnącej liczby przypadków nielegalnego przekraczania granicy przy wyjeździe do Zjednoczonego Królestwa. Miało to wpływ na jej krajowy system azylowy i system przyjmowania. Niedozwolone przemieszczanie się osób ubiegających się o ochronę międzynarodową wywarło wpływ na Niemcy i Belgię, poważnie obciążając ich systemy przyjmowania. Również Irlandia doświadczyła utrzymującej się wysokiej liczby wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, a znaczna część wnioskodawców przybywa do tego państwa nielegalnie, głównie przez granicę lądową ze Zjednoczonym Królestwem. W połączeniu ze znacznym napływem osób korzystających z tymczasowej ochrony wywarło to istotny wpływ na krajowy system azylowy i system przyjmowania tego państwa.

- (13) Poważne ryzyka związane z migracją i bezpieczeństwem na wschodniej granicy Unii, zwłaszcza w Estonii, na Łotwie, Litwie, w Polsce i Finlandii, nieustannie się nasilają w wyniku zagrożeń hybrydowych powiązanych z instrumentalnym traktowaniem migracji przez Rosję i Białoruś. W odpowiedzi na utrzymujące się popieranie przez te dwa państwa instrumentalnego traktowania migracji Estonia wzmocniła środki zarządzania granicami na granicy z Rosją; Łotwa i Litwa wzmocniły nadzór na granicy z Białorusią; Polska ustanowiła strefę buforową wzdłuż swojej granicy i tymczasowo ograniczyła prawo do ubiegania się o ochronę międzynarodową na tej granicy, wyłączając z tego ograniczenia grupy szczególnie wrażliwe; Finlandia zamknęła swoje przejścia graniczne z Rosją. Dalsze próby instrumentalnego wykorzystywania migracji podejmowane przez Rosję i Białoruś mogą jednak dodatkowo obciążać systemy ochrony granic w tych państwach, skutkując nieproporcjonalnymi obowiązkami.
- (14) Na podstawie europejskiego rocznego sprawozdania dotyczącego azylu i migracji oraz elementów wymienionych w art. 9 i 10 rozporządzenia (UE) 2024/1351, a także uwzględniając skumulowany efekt danych i informacji ilościowych i jakościowych, zagregowanych i poddanych ocenie w odniesieniu do pięcioletniego okresu od 1 lipca 2020 r. do 30 czerwca 2025 r., w ocenie stwierdzono, że Bułgaria, Czechy, Estonia, Chorwacja, Austria i Polska stoją w obliczu znaczącej sytuacji migracyjnej.
- (15) W Bułgarii przez ostatnie pięć lat, a w szczególności od 2022 r., odnotowano – w stosunku do udziału PKB i liczby ludności – zwiększenie liczby rejestracji do celów tymczasowej ochrony w powiązaniu ze stosunkowo wysoką liczbą wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej. Stanowiło to obciążenie dla systemu, zwłaszcza ze względu na fakt, że Bułgaria wydała znaczną liczbę pozytywnych decyzji oraz odmów, które spowodowały duże obciążenie systemu powrotów.
- (16) Ocena sytuacji w Chorwacji na przestrzeni ostatnich pięciu lat oraz w odniesieniu do ogólnej sytuacji w Unii, wskazuje, że obciążenie systemu powrotów w stosunku do udziału PKB i liczby ludności miało duży wpływ na zdolności Chorwacji, niezależnie od jej zobowiązań na granicach zewnętrznych, zwłaszcza że Chorwacja wydała stosunkowo dużą liczbę odmów wjazdu, a w ostatnim czasie odnotowała stosunkowo dużą liczbę przypadków nielegalnego przekroczenia granicy ze względu na wzmożoną działalność związaną z przemytem migrantów w regionie.
- (17) W następstwie trwającej rosyjskiej wojny napastniczej i eskalacji ataków na Ukrainę na dzień 30 czerwca 2025 r. z tymczasowej ochrony w Unii korzysta 4,3 mln osób. Od początku wojny Polska i Czechy odnotowały największą w Unii liczbę przypadków rejestracji do celów tymczasowej ochrony w Unii, w stosunku do ich PKB i liczby ludności. Spowodowało to znaczne obciążenie systemów migracyjnych, azylowych i zarządzania granicami w tych państwach członkowskich, która to sytuacja utrzymuje się w ostatnich latach od 2022 r. Tworzy to ponadto dodatkowe wyzwania związane z integracją. Estonia odnotowała wysoką liczbę rejestracji do celów tymczasowej ochrony – w stosunku do jej PKB i liczby ludności, a także stosunkowo wysoką liczbę wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, które pociągnęły za sobą wysoką liczbę pozytywnych decyzji w ciągu ostatnich pięciu lat.
- (18) W okresie od 1 lipca 2020 r. do 30 czerwca 2025 r. liczba wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonych w Austrii była wysoka. Liczba ta zmniejszyła się wprawdzie, jednak w ciągu pięciu lat łączna liczba wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, a także pozytywnych decyzji wydanych w następstwie wniosków wywarła skumulowany efekt na możliwości systemu migracyjnego, systemu przyjmowania i systemu azylowego w Austrii.
- (19) Państwa członkowskie wskazane w niniejszej decyzji jako państwa znajdujące się pod presją migracyjną powinny mieć dostęp do rocznej puli solidarnościowej ustanowionej decyzją wykonawczą Rady, o której mowa w art. 57 rozporządzenia (UE) 2024/1351; zgodnie z art. 58 ust. 1 tego rozporządzenia powinny one poinformować Komisję i Radę o swoim zamiarze skorzystania z rocznej puli solidarnościowej, w tym o rodzaju i poziomie potrzebnych środków solidarnościowych. Jeżeli państwa członkowskie znajdujące się pod presją migracyjną nie skorzystają z rocznej puli solidarnościowej lub nie zgłoszą potrzeby jej wykorzystania, mogą zwrócić się o całkowite lub częściowe zwolnienie z wykonania zadeklarowanych wkładów do rocznej puli solidarnościowej, zgodnie z art. 61 rozporządzenia (UE) 2024/1351.

- (20) Państwa członkowskie wskazane w niniejszej decyzji jako państwa narażone na ryzyko presji migracyjnej powinny mieć priorytetowy dostęp do stałego unijnego zestawu narzędzi wsparcia w obszarze migracji określonego w art. 6 rozporządzenia (UE) 2024/1351.
- (21) Aby ułatwić państwom członkowskim narażonym na ryzyko presji migracyjnej korzystanie ze stałego unijnego zestawu narzędzi wsparcia w obszarze migracji, Komisja zapewni wsparcie finansowe i skoordynuje – wraz z odpowiednimi agencjami unijnymi – ewentualne priorytety w zakresie udzielanego wsparcia operacyjnego.
- (22) Państwa członkowskie wskazane w niniejszej decyzji jako stojące w obliczu znaczącej sytuacji migracyjnej są uprawnione do wystąpienia o pełne lub częściowe zwolnienie z wykonania zadeklarowanych wkładów solidarnościowych, zgodnie z art. 62 rozporządzenia (UE) 2024/1351.
- (23) Aby zagwarantować równowagę między solidarnością i sprawiedliwym podziałem odpowiedzialności, oraz aby zapewnić funkcjonowanie rozporządzenia (UE) 2024/1351, w art. 60 ust. 3 tego rozporządzenia zapisano, iż państwa członkowskie wnoszące wkład nie są zobowiązane do wykonania swoich deklarowanych wkładów solidarnościowych lub wnioskowania o kompensację odpowiedzialności wobec państwa członkowskiego będącego beneficjentem w przypadku, gdy Komisja zidentyfikowała w tym państwie członkowskim będącym beneficjentem niedociągnięcia systemowe w odniesieniu do zasad określonych w części III rozporządzenia (UE) 2024/1351, które mogłyby mieć poważne negatywne konsekwencje dla funkcjonowania tego rozporządzenia. W części III rozporządzenia (UE) 2024/1351 określono między innymi obowiązki odpowiedzialnego państwa członkowskiego w zakresie przejścia i wtórnego przejścia osób ubiegających się o ochronę międzynarodową i obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców, których wnioski o udzielenie ochrony międzynarodowej zostały zarejestrowane w innym państwie członkowskim lub w odniesieniu do których inne państwo członkowskie zostało wskazane jako odpowiedzialne na podstawie art. 16 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1358⁽⁴⁾, w tym w odniesieniu do dokonywania przekazania tych osób, przy pełnym poszanowaniu praw podstawowych osób ubiegających się o ochronę międzynarodową w rozumieniu Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, jak zapisano w motywie 87 i w art. 16 ust. 3. Przepisy te zapewniają ciągłość z przepisami określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013⁽⁵⁾ i zastąpią one te ostatnie w chwili, gdy rozpoczną się ich stosowanie.
- (24) W dniu 4 kwietnia 2025 r. w komunikacie Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie statusu zarządzania migracją w Grecji⁽⁶⁾ kontynentalnej stwierdzono, że przekazywanie osób do Grecji powinno odbywać się w taki sam sposób jak w przypadku pozostałych państw członkowskich i zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej dotyczącym wykładni art. 3 ust. 2 rozporządzenia (UE) 604/2013.
- (25) W grudniu 2022 r. Włochy zawiesiły przyjmowanie przekazanych, z wyjątkiem przypadków łączenia rodzin małoletnich bez opieki. W wyroku z dnia 19 grudnia 2024 r. w sprawach połączonych C-185/24 i C-189/24⁽⁷⁾ Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej uznał, że państwo członkowskie wyznaczone jako odpowiedzialne na podstawie kryteriów określonych w rozdziale III rozporządzenia (UE) 604/2013 nie może jednostronnie zwolnić się z tego obowiązku.
- (26) Państwa członkowskie powinny zagwarantować zgodność z ich zobowiązaniami na mocy unijnego prawa azylowego. W szczególności powinny one zagwarantować, aby do momentu rozpoczęcia stosowania rozporządzenia (UE) 2024/1351 wyeliminowano obecne praktyki obserwowane na ich terytorium w odniesieniu do rozporządzenia (UE) 604/2013. Dalsze nieprzestrzeganie obowiązków oznaczałoby niedociągnięcia systemowe w odniesieniu do przepisów określonych w części III rozporządzenia (UE) 2024/1351, co mogłyby mieć poważne negatywne konsekwencje dla funkcjonowania tego rozporządzenia. Należy poddawać to regularnej ocenie Komisji,

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1358 z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ustanowienia systemu Eurodac do porównywania danych biometrycznych w celu skutecznego stosowania rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1351 i (UE) 2024/1350 i dyrektywy Rady 2001/55/WE oraz w celu identyfikowania nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich oraz bezpaństwowców, w sprawie występowania z wnioskami o porównanie z danymi Eurodac przez organy ścigania państw członkowskich i Europol na potrzeby ochrony porządku publicznego, w sprawie zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 i (UE) 2019/818 oraz w sprawie uchylecia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 603/2013 (Dz.U. L, 2024/1358, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1358/oj>).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (Dz.U. L 180 z 29.6.2013, s. 31, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/604/oj>).
Zob. również motyw 76 rozporządzenia (UE) 2024/1351.

⁽⁶⁾ Komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie statusu zarządzania migracją w Grecji kontynentalnej z dnia 4 kwietnia 2025 r., COM(2025) 170 final.

⁽⁷⁾ Sprawy połączone C 185/24 i C 189/24 [Tudmur], pkt 42.

a jeżeli sytuacja ta będzie się utrzymywać, zastosowanie powinien mieć art. 60 ust. 3 akapit czwarty rozporządzenia (UE) 2024/1351. W celu zapewnienia trwałego przejścia z obecnego systemu odpowiedzialności na nowe przepisy określone w rozporządzeniu (UE) 2024/1351 należy zwrócić szczególną uwagę na poziom współpracy operacyjnej między państwami członkowskimi, w tym na aktywne zaangażowanie służące ułatwianiu przekazywania osób oraz stopniowe zacieśnianie współpracy w kwestiach praktycznych i logistycznych.

- (27) Dążąc do przyjęcia kompleksowego podejścia do zarządzania migracją na szczeblu UE, równoległe z wdrażaniem paktu o migracji i azylu, w tym rozporządzenia (UE) 2024/1351, należy w trybie priorytetowym kontynuować prace ustawodawcze, w szczególności nad wnioskami dotyczącymi wspólnego europejskiego systemu powrotów i unijnego wykazu bezpiecznych krajów pochodzenia. Łącznie działania te pomogłyby zmniejszyć ogólną presję na systemy azylowe państw członkowskich i wesprzeć funkcjonowanie paktu o migracji i azylu.
- (28) Zgodnie z art. 11 ust. 1 akapit drugi przeprowadzono konsultacje z państwami członkowskimi wskazanymi w tej decyzji jako państwa członkowskie znajdujące się pod presją migracyjną, narażone na ryzyko presji migracyjnej lub stojące w obliczu znaczącej sytuacji migracyjnej.
- (29) Zgodnie z art. 4 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), Irlandia powiadomiła pismem z dnia 14 maja 2024 r. o chęci przyjęcia rozporządzenia (UE) 2024/1351 oraz związania się jego przepisami. Uczestnictwo to potwierdzono w decyzji Komisji (UE) 2024/2088 ^(*). W związku z powyższym Irlandia uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji.
- (30) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do TUE i do TFUE, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Państwa członkowskie znajdujące się pod presją migracyjną określono w załączniku I.

Artykuł 2

Państwa członkowskie narażone na ryzyko presji migracyjnej określono w załączniku II.

Artykuł 3

Państwa członkowskie stojące w obliczu znaczącej sytuacji migracyjnej określono w załączniku III.

Artykuł 4

Do dnia 12 lipca 2026 r. oraz ponownie do dnia 15 października 2026 r. Komisja oceni, czy nie dokonano poprawy obecnych praktyk, a tym samym, czy stanowią one systemowe niedociągnięcia, które mogą prowadzić do poważnych negatywnych konsekwencji dla funkcjonowania rozporządzenia (UE) 2024/1351, w którym to przypadku zastosowanie ma art. 60 ust. 3 akapit czwarty rozporządzenia (UE) 2024/1351.

^(*) Decyzja Komisji (UE) 2024/2088 z dnia 31 lipca 2024 r. potwierdzająca uczestnictwo Irlandii w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1351 w sprawie zarządzania azylem i migracją oraz zmiany rozporządzeń (UE) 2021/1147 i (UE) 2021/1060 (Dz.U. L, 2024/2088, 2.8.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2024/2088/oj>).

Artykuł 5

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Stosuje się ją od dnia pełnego wejścia w życie rozporządzenia (UE)2024/1351.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 listopada 2025 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK I

PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE ZNAJDUJĄCE SIĘ POD PRESJĄ MIGRACYJNĄ

Grecja
Hiszpania
Włochy
Cypr

ZAŁĄCZNIK II

PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE NARAŻONE NA RYZYKO PRESJI MIGRACYJNEJ

Belgia
Bułgaria
Niemcy
Estonia
Irlandia
Francja
Chorwacja
Łotwa
Litwa
Niderlandy
Polska
Finlandia

ZAŁĄCZNIK III

PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE STOJĄCE W OBLCZU ZNACZĄCEJ SYTUACJI MIGRACYJNEJ

Bułgaria
Czechy
Estonia
Chorwacja
Austria
Polska